

Det er imidlertid ikke sikkert – og det har jeg allerede hørt at vi alle er enige i – at det vil være rigtigt at gøre dette. Ministeren udtrykte det som værende en trossag, og det kan vi også være enige i. Vi kan også være lidt i tvivl om konsekvenserne af forslaget, og derfor skal vort forslag her i dag være, at vi bruger tiden, indtil et egentligt lovforslag eventuelt kan fremsættes, til at lade en bredt sammensat arbejdsgruppe belyse konsekvenserne af en ophævelse af forbudet. Gruppen kan f.eks. stille nogle spørgsmål om, hvordan kvalitetskontrollen skal udøves, og om man kan forestille sig – som tilfældet er i andre lande – en begrænsning af det tidsrum, hvori fyrværkeri må sælges og affyres, osv.

Vi føler, at alle må være optaget af, at vi har en lovgivning, der giver sikkerhed for færrest mulige skader på øjne og hænder, men at loven også skal harmonere med virkelighedens verden, og at den samtidig kan forstærke den positive virkning, så antallet af høreskader, der har været faldende indtil nu, fortsat vil falde.

Vi giver en positiv støtte til det videre arbejde med forslaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi deler den bekymring, Fremskridtspartiet her giver udtryk for vedrørende de høreskader, der sker; men vi er ikke enige i det middel, Fremskridtspartiet her foreslår, man skal gribe til.

Jeg henholder mig meget til det, indenrigsministeren redegjorde for vedrørende vurderingen hos Sundhedsstyrelsen og Beredskabsstyrelsen, nemlig at beslutningsforslaget vil indebære en betydelig risiko for et stigende antal høreskader, og om lyd-niveaue for knaldpropper, som er en af de ting, der er tilladt i dag. Hvis man er 1 m fra knaldproppen, er lydeffekten 140 dB, og indenrigsministeren sagde videre, at flere ørelæger anbefaler, at fyrværkeri højst må have en lydeffekt på 125 dB – altså lavere end de 140 dB – på 2 m's afstand, dvs. det dobbelte. Jeg synes i og for sig, det er tal, vi burde forholde os til. Det er muligt, vi ikke kan forholde os til det under debatten her, men det er i hvert fald noget af det, vi må have frem under udvalgsarbejdet.

Det er, som om det er en naturlov, at nogle vil høre nogle meget kraftige brag en nytårsaften, og vi tror altså ikke rigtig, at det forslag, Fremskridtspartiet her fremsætter, vil mindske risikoen. Der vil stadig være folk, der laver

deres egne ulovlige bomber, eller hvad vi nu skal kalde dem, der vil være folk, der stjæler dem, og der vil være folk, der indfører dem ulovligt i Danmark. Men vi må jo se, hvordan det politiske flertal er, og vi kan da forstå af nogle af meldingerne fra Venstre og De Konservative, at de ikke er helt så faste i kødet, som vi åbenbart er. Vi må altså prøve at finde overtalelsesmetoder, og hvis det forudsætter, at der skal fremlægges yderligere materiale for udvalget, så lad os få det frem. Det vil vi selvfølgelig ikke modsætte os, for på dette område håber vi, det må være argumenterne, der tæller, snarere end troen.

Poul Nødgaard (DF):

Dette forslag har vi naturligvis studeret ret nøje, og jeg synes, at man også fra regeringens side må konstatere, at der faktisk er nogle problemer med hensyn til affyring af fyrværkeri i Danmark.

Efter at have hørt de ordførertaler, der har været holdt, synes jeg, at indenrigsministeren skulle tage imod den hånd, der også kom frem fra regeringspartiet Det Radikale Venstre med hensyn til at kalde ordførerne ind og prøve, om man kunne lave et regelsæt. Der burde slet ikke være politik i denne sag, for jeg synes, vi alle sammen burde være optaget af, at der ikke sker de forfærdelige ulykker, der nu engang sker.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge indenrigsministeren om noget. Nu er vi jo ikke fanatiske tilhængere af EU – det er kendt af enhver – men problemerne i det, vi står og drøfter her i dag, skyldes jo stort set det meget fyrværkeri, der tages med hjem fra bl.a. Tyskland, og det var måske et spørgsmål, om ikke EU-landene kunne forhandle sig frem til fælles bestemmelser for fyrværkeri, så vi undgik mange af de kedelige ulykker.

Når jeg tænker på nytårsaften 1997 og på, hvad der blev fyret af i den forholdsvis lille landsby, hvor jeg bor, kan jeg ikke lade være med at spekulere på, at om 2 år – altså i 1999 – må hele Danmark simpelt hen blive oplyst i indtil flere timer, og så vil vi få endnu flere ulykker. Kunne ministeren sammen med ordførerne ikke bruge tiden indtil da til at finde frem til et forslag, der skulle bygge på et ønske om, at ulykkestallet virkelig blev sat ned? Jeg går da ud fra, at regeringen er optaget af det, og det er vi i hvert fald i Dansk Folkeparti.